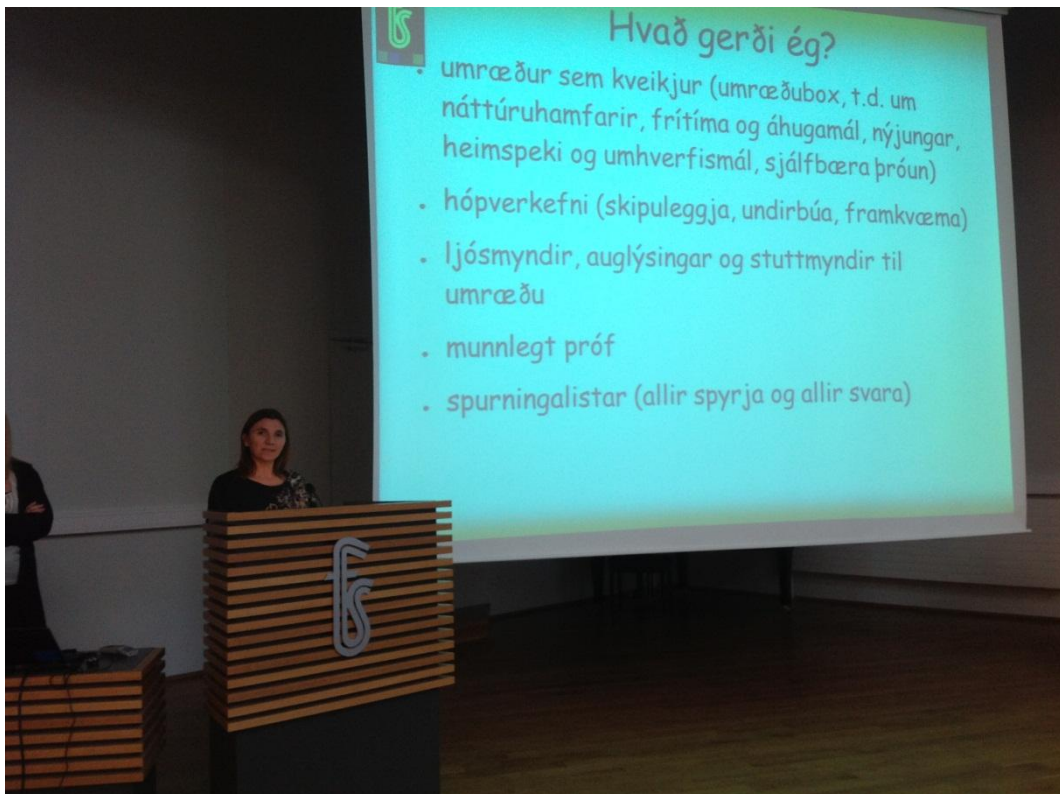

Skemmtilegri skóli

Þróunarverkefni í Fjölbrautaskóla Suðurnesja

2011-2012

Skýrsla

Efnisyfirlit

Upphafið:.....	2
Gangur verkefnisins 2011–2012.....	3
Vélhermar í fjarkennslu.....	5
Tilfærsluáætlun - fyrir nemendur með sértækar námsþarfir sem eru að færast úr grunnskóla yfir í framhaldsskóla	6
Tölum saman	8
Að rýna til gagns	14
Hópvinna í STÆ 303	15
Færnihópur 2012–2012.....	17
Breyttur nemendahópur, ólíkar væntingar, hvað er til ráða?	19
Baráttan við brottfallið	21
Engin/n fellur í LKN	22
Forhugmyndir-verklegar æfingar	24
Ný tölvubraut.....	26
Lokaorð.....	26
Viðauki I	28

Upphafið:

Vorið 2010 var gerð [úttekt](#) á vegum mennta- og menningarmálaráðuneytisins á skólastarfi í Fjölbrotaskóla Suðurnesja, hér eftir kallaður FS. Einn af veikleikumum sem minnst var á í úttektinni var skortur á faglegri umræðu innan skólans. Skólinn ákvað í kjölfarið að bæta úr því og setti saman kennsluteymi með fulltrúum þeirra fjögurra sviða sem starfa í skólanum. Kennsluteymið skyldi funda reglulega og hefði nokkuð frjálssar hendur hvernig það mótaði starf sitt. Eitt af aðalmarkmiðum teymisins væri að efla faglega umræðu innan skólans. Send var út könnun til starfsfólks skólans til að kanna að hvaða þáttum kennsluteymið ætti að einbeita sér. Margar góðar ábendingar komu fram, m.a. að kynna nýjungar í kennslufræði, fá fyrirlesara og hvetja kennara sjálfa til að miðla þekkingu sinni til hinna í kennarahópnum.

Í kjölfarið ákvað kennsluteymið að setja saman heildstætt þróunarverkefni sem myndi taka á þessum þáttum. Hér er lýsing á þróunarverkefninu eins og það var sett upp í byrjun:

Skólaþróunarverkefnið nær yfir tveggja ára tímabil. Verkefnið miðar að því að gera FS að skemmtilegri skóla sem nemendum og starfsfólki líður vel í. Fjölbreyttar aðferðir verða notaðar til þess að ná þessu fram og verður mikil áhersla lögð á hvers konar nýsköpun í námsumhverfinu til að ná markmiðunum. Kennarar og starfsfólk munu vinna að fjölbreyttum verkefnum sem tengjast nýsköpun í kennslu, námi og skólaumhverfinu með það að markmiði að styrkja nemendur og efla sjálfstraust þeirra, vinnugleði, sjálfstæð vinnubrögð og gagnrýna hugsun. Þá er markmiðið einnig að styrkja kennarahópinn faglega og stuðla að þróun hans í starfi. Verkefnin sem unnið verður að snúa m.a. að þróun og nýjungum í námsmati, þverfaglegri verkefnagerð, þróun og nýjungum í kennsluaðferðum, námskrángerð, bekkjarstjórnun, þróun á notkun Moodle, Facebook og MindManager í kennslu og þátttöku nemenda í samfélagsþjónustu.

Stefnt var á að halda málþing í lok hvers skólaárs.

Samið var við Ingvar Sigurgeirsson prófessor við Kennaradeild H.Í. um að vera ráðgjafi verkefnisins. Sótt var um styrk til Sprotasjóðs og fékk skólinn styrk fyrir skólaþróunarverkefnið *FS-Skemmtilegri skóli* að upphæð kr. 1.500.000.-.

Gangur verkefnisins 2011–2012

Í byrjun skólaársins 2011–2012 hélt Ingvar Sigurgeirsson inngangsfyrirlestur á kennararafundi þar sem hann kynnti þróunarstarfið og gaf dæmi um ýmis þróunarverkefni, m.a. þróunarverkefni sem hann hafði unnið að með kennurum annarra skóla. Stjórnendur FS réðu Guðmund Grétar Karlsson sem verkefnistjóra og var hlutverk hans að halda utan um verkefnið ásamt kennsluteyminu.

Sett var upp [heimasíða](#) fyrir verkefnið þar sem helstu gögn og upplýsingar um það er að finna.

Á haustönninni var haldin fyrirlestraröð:

Hrafnkell Tumi Kolbeinsson, kennari við Flensburg, kynnti samfélagsþjónustunám.

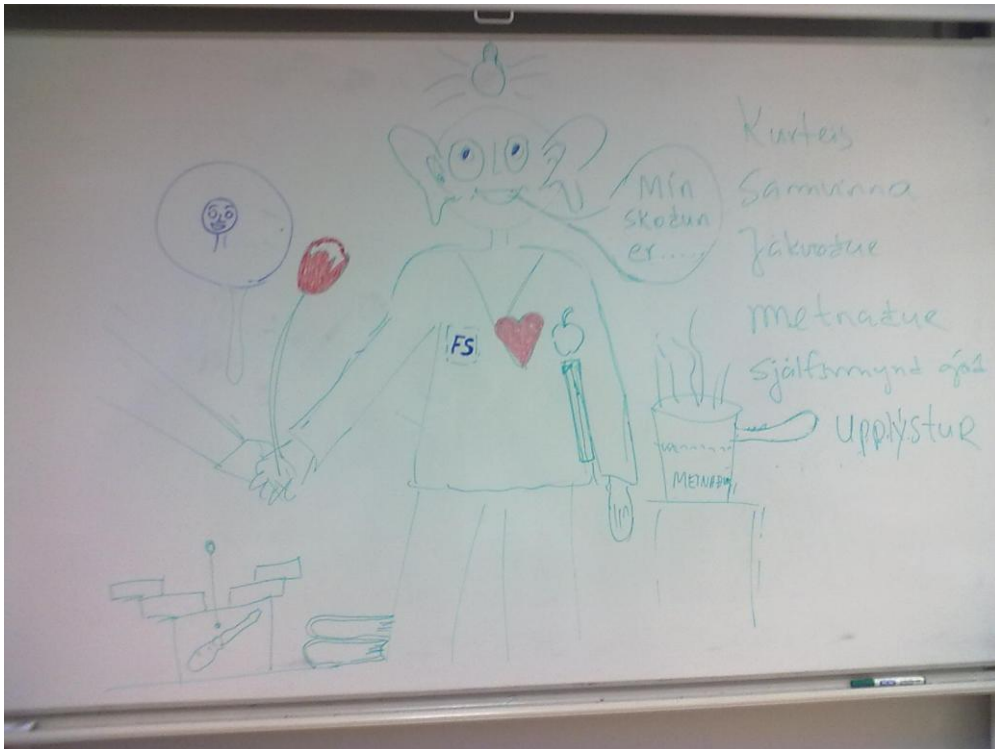
Einar Trausti Óskarsson, kennari við FS, kynnti gagnvirka kennslu í spænsku og öðrum tungumálum í gegnum tölvur.

Cherry Hopton, kennari við Angus College í Skotlandi, notkun Facebook í kennslu, kvikmyndagerð og mismunandi matsaðferðir.

Margrét Pálsdóttir, málfræðingur fjallaði um mikilvæg atriði við munnlegan flutning kennara og nemenda.

Í nóvember var haldin kaffihúsafundur þar sem rætt var um draumanemandann.

Kennarar voru beðnir um að teikna upp á töflu draumanemandann með þá eiginleika sem gott væri að hann hefði í farteskinu frá FS. Þetta hafði greinilega áhrif á einhverja við val á þróunarverkefnum sínum. Sjá mynd á næstu síðu:

Mynd 1 Dæmi um hvernig kennarar FS hugsa sér draumanemandann.

Um miðjan desember hélt Ingvar súpufund með þeim kennurum sem höfðu hug á að vinna að þróunarverkefnum á vorönninni.

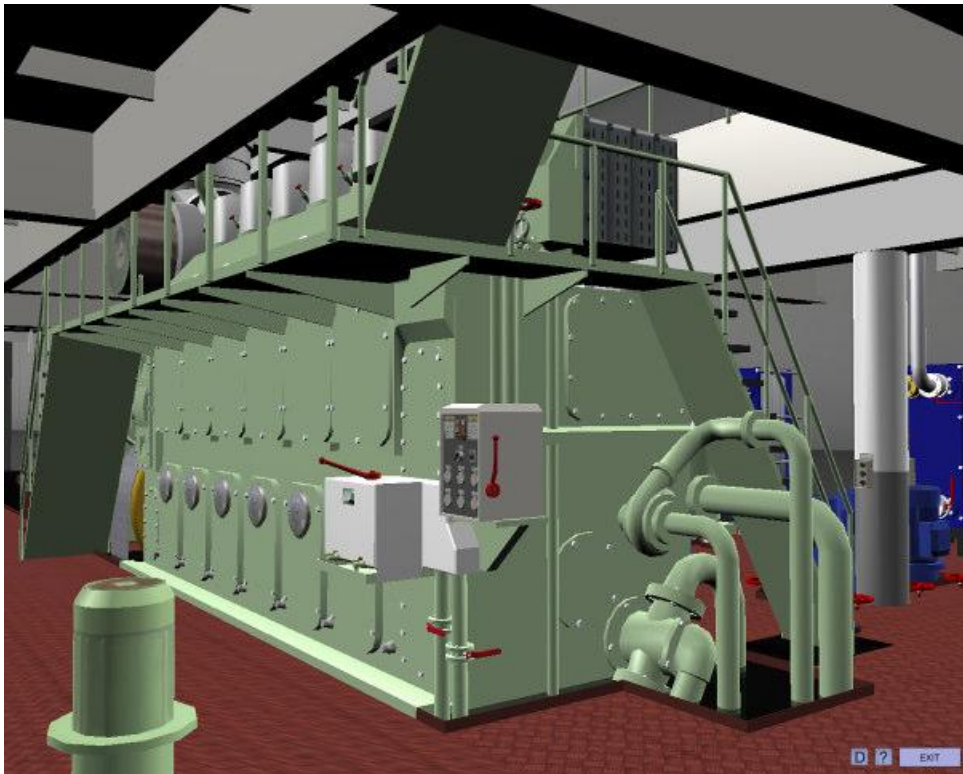
Á vorönninni voru haldnir þrjú fundir með þátttöku Ingvars þar sem staðan var tekin og rætt um gang verkefnanna. Við fengum heimsókn um miðjan febrúar frá Landskrifstofu Háskólans en þar kynntu starfmenn hennar fyrir kennurum möguleikana í Evrópusamstarfi. Bent var á hvaða styrkir væru í boði og hvernig ætti að sækja um þá.

Vorönninni lauk svo með málþingi þar sem skólafólki á Suðurnesjum og áhugafólki um skólapróun var boðið að koma og hlýða á.

Hér á eftir birtast greinargerðir um þau verkefni sem þátttakendur í þróunarverkefninu unnu að skólaárið 2011-2012.

Vélhermar í fjarkennslu

Ívar Valbergsson

Markmið og lýsing verkefnis:

Hugmyndin er að nýta þrívíddarherma sem Fjölbrautaskóli Suðurnesja er að koma sér upp til almennrar kennslu og fjarkennslu utan skólatíma. Fyrir mér vakir að þróa rafræn námsgögn með gagnvirkum word skjölum (engin pappír) sem hægt er að nýta jafnt í dagsskóla og við fjarkennslu eftir almennan skólatíma. Þá gætu nemendur hvar sem er í heiminum tengst í gegnum netið (Moodle) og lært á hin flóknu vélarrúmskerfi á lifandi og skemmtilegan hátt með aðstoð gagnvirkra word skjala sem leiða þau með hjálp herma til að gera rannsóknir og skilja flókin vélarrúmskerfi á einfaldan og myndrænan hátt.

Ég er þeirrar skoðunar að tilkoma þessara herma í vélstjórnarkennslu sé bylting og færi kennsluna upp á annað plan. Hugsanlega er hægt að stytta siglingatíma (starfsreynslutíma) um allt að helming með þessari nýju tækni. Með þessum hermum getum við nú sýnt og kennt við raunverulegar aðstæður í kennslustofunni. Sem dæmi má nefna að nemendur geta slökkt elda í vélarrúmunum með flóknum slökkvikerfum.

Hægt er að margfalda notagildi hermanna með því að búa til öflug námsgögn og um leið auka nýtinguna sem fjarkennsluverkfæri fyrir landsbyggðina. Með þeim er hægt að fækka staðbundnum lotum verulega og jafnvel vera alveg án þeirra sem er mikill sparnaður fyrir þá sem búa úti á landi. Auk þess væri fjárfestingin í þessum hermum arðbærari fyrir skólann ef fleiri gætu nýtt sér þá hverju sinni.

Tilfærsluáætlun - fyrir nemendur með sértækar námsþarfir sem eru að færast úr grunnskóla yfir í framhaldsskóla

Þórunn Svava Róbertsdóttir

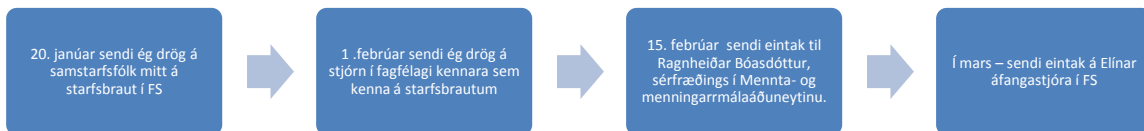
Þann 19. ágúst 2011 hélt Ingvar Sigurgeirsson inngangsfyrirlestur um hvernig hægt væri að bæta kennslu. Hann kynnti mörg og mismunandi þróunarverkefni fyrir okkur og áhugi minn á að taka þátt í þróunarverkefninu kviknaði strax. Markmiðið með verkefninu var að gera FS að skemmtilegri skóla sem nemendum og starfsfólki líður vel í. Ég tel það vera hag minn og nemenda minna að fá tækifæri til að taka þátt í slíkri vinnu. Ég styrkist ekki einungis sem fagmaður, heldur eflir þetta mig í nýsköpun og veitir mér tækifæri til að vinna faglega með öðrum úr kennarahópnum og styrkja um leið lærdómssamfélagið í mínu skólasamfélagi.

Margar hugmyndir komu upp í huga minn og í nóvember valdi ég eina hugmynd úr. Ég setti mér markmið sem var:

Að útbúa upplýsingaform fyrir væntanlega nemendur á starfsbraut í formi tilfærsluáætlunar. Með það að leiðarljósi að fá raunhæfa náms- starfs- og félagslega stöðu nemenda.

Leiðir sem ég fór í þessari vinnu voru að skoða lög og reglugerðir, ásamt því að búa mér til hugmyndavef þar sem ég setti niður fyrir mér allar hugsanlegar hugmyndir sem nýst gætu í þessari vinnu.

Formleg vinna við gerð tilfærsluáætlunar hófst 10. janúar 2012. Þá setti ég upp drög að tilfærsluáætlun út frá hugmyndavef. Því næst leitaði ég til margra og mismunandi fagaðila sem voru mjög samstarfsfúsir og gáfu mér margar góðar ábendingar sem ég nýtti mér í ferlinu. Hér fyrir neðan má sjá til hvaða fagfólks ég leitaði í ferlinu.

Alls lásu ellefu manns yfir tilfærsluáætlunina og kann ég þeim góðar þakkir fyrir. Ég nýtti mér góðar og gagnlegar ábendingar sem ég fékk og breytti og bætti eftir þörfum.

Mánudaginn 16. apríl boðaði ég aðila sem sjá um nemendur með sértækar námsparfir í grunnskólunum á Suðurnesjum á fund í Fjölbrautaskóla Suðurnesja. Ég sendi tölvupóst til skólastjóra grunnskólanna og bað þá um að koma fundarboðunum til skila. Alls mættu 11 aðilar frá fimm skólum á fundinn en einn skóli boðaði forföll. Markmið fundarins var að efla samstarf milli skólastiga og kynna drög að tilfærsluáætlun sem ég hafði unnið að.

Almenn ánægja kom fram á fundinum og enn og aftur fékk ég góðar ábendingar sem ég nýtti mér til að gera tilfærsluáætlunina að heildstæðu skjali. Við vorum öll sammála um mikilvægi þess að safna nauðsynlegum upplýsingum um nemendur í heildstætt skjal með það að markmiði að fá betri yfirsýn yfir náms-, starfs-, og félagslega stöðu nemenda. Allir sem komu á fundinn voru tilbúnir til að prufukeyra tilfærsluáætlunina sem þeir og gerðu. Enn og aftur fékk ég góðar ábendingar, s.s. um að hafa leyfisbréf sem er aftast.

Ég brá á það ráð að senda þeim skólum sem ekki sáu sér fært að senda fulltrúa á fundinn upplýsingar og bauð þeim að ég gæti komið í skólana og kynnt áætlunina fyrir þeim sem höfðu áhuga á því. Enginn hafði samband og því lét ég kyrrt liggja og lagði mat á að ekki væri samstarfsvilji fyrir hendi eins og staðan er nú. Ég geri mér fulla grein fyrir því að aðstæður eru mismunandi í skólum, s.s. stóðu nokkrir skólar í skólastjóraskiptum. Langtímamarkmiðið er að efla samstarf við alla grunnskóla á Suðurnesjum og viðmiðið er að fá inn að minnsta kosti einn skóla á ári þar til samstarf hefur náðst við alla grunnskólana.

Gaman er að segja frá því að verkefnisstjóri sérkennslu á eldra stigi Grunnskóla Dalvíkurbyggðar hafði samband við mig eftir að hafa séð auglýsingu um málþingið og óskaði eftir því að fá að taka þátt í að prufukeyra tilfærsluáætlunina í sínu skólasamfélagi. Einnig hafa tveir framhaldsskólar fengið afrit, þ.e. Verkmenntaskólinn á Akureyri og Fjölbrautaskólinn í Ármúla.

Framtíðarsýn og eftirfylgni

Næstu skref er að vera í samskiptum við þá skóla sem eru að prufukeyra tilfærsluáætlunina og halda skjalinu „lifandi“ og aðlaga eftir því sem við á hverju sinni. Markmiðið er að vinna að því að efla samstarfið milli FS og allra níu grunnskólanna á Suðurnesjum. Einnig að gera tilfærsluáætlunina að skjali sem er aðgengilegt, upplýsandi og í takt við þau lög og reglugerðir sem eru núgildandi.

Ennfremur ætla ég mér að nýta mér þessa vinnu sem grunn að útfærslu tilfærsluáætlunar fyrir nemendur í framhaldsskólum, þ.e. frá framhaldsskóla yfir í lífið.

Vinna við þróunarverkefni þetta hefur verið áhugaverð og skemmtileg. Markmiðið sem ég setti mér í upphafi hefur náðst að hluta, þ.e. samstarf milli fimm grunnskóla hefur aukist og ég tel mig vera komna með upplýsingaform sem gefur raunhæfa sýn á náms-, starfs-, og félagslega stöðu nemenda.

Tölum saman

Harpa Kristín Einarsdóttir og Veska Andrea Jónsdóttir

Hvernig er draumanemandi? Við veltum þessari spurningu fyrir okkur á kaffihúsafundi í haust og ræddum um ýmsa eiginleika og kosti sem draumanemandinn ætti að búa yfir þegar hann útskrifaðist frá Fjölbrautaskóla Suðurnesja. Það sem okkur þótti báðum mikilvægt var að nemendur sem héðan fara væru með sterka sjálfsmynd og byggju yfir sjálfstrausti. Ein leið til þess að styrkja þessa þætti er að þjálfar nemendur í umræðum þar sem þeir þurfa að mynda sína eigin skoðun og tjá hana með því að nota gagnrýna hugsun og færa rök fyrir máli sínu. Þar sem umræður örva ímyndunar- afl og sköpunargáfu urðu tímarnir skemmtilegri og andrúmsloftið léttara. Við sáum þetta líka sem leið til þess að þjálfar nemendur í samskiptum og samvinnu sem og sjálfstæðum vinnubrögðum. Þessa þætti er hægt að þjálfar í öllum greinum, alltaf er hægt að finna einhvern flöt á kennsluefninu og nýta í umræður.

Landfræði 103 (þáttur Hörpu)

Það hafði staðið til hjá mér að gera breytingar á áfanganum Lan 103 og þegar FS fór af stað í þróunarverkefni var það auðvitað upplagt að nota tækifærið og hefjast handa. Kennslan í landfræðinni hafði að mestu byggst á fyrirlestrum kennara og svo

verkefnum nemenda sem voru spurningar úr kennslubókinni sem safnað var saman í vinnubók. Nemendur áttu lítil sem engin samskipti við aðra nemendur í hópnum og tímarnir voru nánast allir eins, mér leiddist og nemendunum líka!

Eftir umræður á fundi um draumanemandann ákvað ég að rauði þráðurinn í nýju skipulagi áfangans ætti að vera að styrkja nemendur í að tjá sig munnlega. Ég reyndi að koma þessu markmiði að á ýmsan hátt, bæði með verkefnum þar sem nemendur ræða saman í litlum hópum, verkefnum sem krefjast þess að nemendur komi og kynni niðurstöður frammi fyrir hópnum en líka í umræðutímum þar sem mál voru skoðuð frá ýmsum sjónarhornum og nemendur voru þjálfaðir í því að mynda sér skoðun og rökstyðja hana.

Nýju verkefnin voru af ýmsum toga:

Nemendafyrirlestur þar sem nemendur völdu sér eitt þróunarland og eitt iðnríki, gerðu á þeim samanburð og fluttu um það erindi.

Fréttaverkefni. Nemendur völdu sér tvær fréttir sem áttu báðar að tengjast LAN 103, gerðu grein fyrir þeim skriflega og hvernig fréttirnar tengdust áfanganum. Í umræðutíma sögðu svo allir frá annarri fréttinni sinni.

Þrjú þemaverkefni um fjarkönnun, nýtingu ferskvatns og um fólksfjölgun. Í verkefnunum var hópnum skipt í minni hópa og fékk hver hópur sitt verkefni með mismunandi vinkil á þemað. Verkefnin voru tvískipt. Yfirleitt var byrjað á spurningu eða verkefni sem hópurinn þurfti að ræða saman um og komast að sameiginlegri niðurstöðu. Á eftir áttu hóparnir að leysa ýmis fjölbreytt og skapandi verkefni, til dæmis: koma með hugmynd um það hvernig nýta mætti loftmynd af skólanum, skipuleggja söfnunarátak gegn vatnsskortri í heiminum, gera fjölskylduáætlun fyrir ímyndað land (völdu sér forsendur t.d. hve mikil fólksfjölgunin væri, hvort landið væri ríkt eða ekki o.s.frv.). Í lok hvers þemaverkefnis kynntu hóparnir niðurstöður sínar í óformlegum kynningum og gafst þá tækifæri til umræðna um viðfangsefnið hverju sinni.

Umræðutímar bæði undirbúnir en einnig óundirbúnir þar sem tækifærið var gripið þegar það gafst t.d. vegna góðrar spurningar frá nemanda. Í undirbúnum umræðutímum var reynt að velja umræðuefni sem líkleg voru til þess að vekja viðbrögð hjá nemendum, t.d. það sem gæti hreyft við réttlætiskennd þeirra eða eitthvað sem þeir

gætu tengt sínu eigin lífi. Ég prófaði t.d. að sýna myndskeið og hafði svo umræður á eftir. Myndskeiðin voru tvö hið fyrra um neyslu iðnríkjanna (story of stuff: <http://www.storyofstuff.org/>) en það seinna sýnir heiminn eins og hann sé 100 manna þorp og hvernig samsetning íbúanna væri þá (<http://globalis.is/Myndboend/Heimurinn-i-smaekkadri-mynd>). Nokkrar umræður sköpuðust en þó voru ekki nægilega margir sem tóku þátt og nokkrir nemendur sem nánast yfirtóku umræðuna. Ég prófaði svo að setja inn grein á Facebook síðu sem stofnuð hafði verið fyrir áfangann og gerði þar könnun með þremur valmöguleikum. Til þess að geta myndað sér skoðun og tekið þátt í könnuninni þurftu nemendur að lesa greinina. Margir tóku þátt í könnuninni og höfðu þar með undirbúið sig fyrir umræðutímamann sem var á dagskrá í næsta tíma. Umræðurnar gengu í þetta sinn mun betur, ég skrifaði á töfluna rökin sem nemendur gátu gefið fyrir möguleikunum þremur (færa klukkuna fram um eina klukkustund, færa klukkuna aftur eða breyta henni ekki) og flestir ef ekki allir höfðu eitthvað fram að færa.

Í tveimur verkefnum átti að fara fram munnleg kynning en vegna tímahraks náðist það ekki. Annað verkefnið var um atvinnuvegi á Íslandi. Nemendur unnu 2-4 saman að því að gera heimasíðu um efnið (dæmi: <http://wp.fss.is/lan4/>) hitt verkefnið var um gróðurbelti jarðar þar sem nemendur unnu upplýsingaspjöld um gróðurbeltin og röðuðu þeim í rétta röð á vegg skólastofunnar.

Í lok annar prufukeyrði ég nýtt CLIM verkefni frá Guðrúnu Pétursdóttur um sjálfbæra þróun, verkefnið byggjast á samvinnu nemenda og þjálfá þá m.a. í að tjá sig og færa rök fyrir máli sínu. Verkefnið féll vel í kramið hjá bæði nemendum og kennara og verður notað á næstu önn.

Verkefni næstu annar er að halda áfram á sömu braut, þróa verkefnið og bæta við mati á frammistöðu og virkni í umræðum.

Umræður í þýsku –og enskukennslu (þáttur Vesku)

Eins og búast má við eru samræður oft notaðar í kennslu erlendra tungumála, en það sem ég hafði í huga var að auka munnlega tjáningu nemenda og vinna að umræðum í tíma, þar sem spurningarnar til umræðu kröfðust skoðunar og gagnrýnnar hugsunar.

Það sem ég gerði var að nota „umræðubox“ í byrjun hvers kafla og láta nemendur vinna í hópum í þessum umræðum. Þetta notaði ég til þess að safna orðaforða sem er mikilvægur og nauðsýnlegur til að skilja textana í kaflanum. Ég bætti svo við nýjum orðaforða. Umræður eru góð tæki til að þjálfna nemendur í að hugsa, færa rök fyrir máli sínu, tala saman, læra af hver öðrum og auka samskipta- og samvinnuhæfni. Þetta gekk vel og nemendur fengu tækifæri til að segja skoðun sína um ýmis málefni eins og náttúruhamfarir, frítíma og áhugamál, nýjungar, fjölmiðla, umhverfismál, sjálfbæra þróun og heimspeki. Ég notaði einnig ljósmyndir, auglýsingar, stuttmyndir, 20 mín. þætti og spurningalista, þar sem allir spyrja og allir svara spurningum. Ég var einnig með munnlegt próf í hverjum áfanga.

Hópverkefni eiga vel við í tungumálakennslu og því lagði ég oft fyrir hópverkefni, passaði mig að skipta alltaf um hópa og gefa nemendum nægan tíma til samvinnunnar. Ég reyndi að láta þá ljúka við verkefni og gefa þeim möguleika til að skipuleggja, undirbúa og framkvæma og flytja erindin sín. Ég fylgdist með, leiðbeindi og gaf þeim ráð um nokkur atriði sem þarf að hafa í huga í flutningi svona erinda – að nota A5 blað til að skrá niður punkta, að hafa hlé milli atriða, að hafa augnsamband við hlustendur og að anda rólega og djúpt. Það var ekki einfalt fyrir suma en mér fannst þeir standa sig vel.

Spurningalistarnir sem ég bjó til voru önnur leið til þess að vekja áhuga nemanda og kalla fram kunnáttu þeirra og orðaforða. Sérhver nemandi fékk spurningalista (opnar spurningar) eins og:

- Fyrsta orðið sem ég lærði á þýsku var ...
- Heimaland mitt er ...
- Dæmigert „þýskt“ er ...
- Fordómar sem ég rekst á daglega er ...
- Ef ég væri forseti Þýskalands mundi ég ...
- Á náttborðinu mínu liggja / standa
- O.s.frv.

Nemendur gengu um með spurningar, fengu svör hjá mismunandi nemendum, svo svöruðu þeir spurningum annarra nemenda. Þeir þjálfuðust í að spyrja, að svara í heilum setningum og íhuga, svo skráðu þeir hjá sér stutt svör, stundum mjög fyndin

svör og við bárum saman og það var hlegið mikið. Þetta gerði andrúmsloftið afslappaðra og nemendur kynntust betur. Það var líka gott að geta alltaf skipt um spurningar.

Spurningalistarnir geta líka verið með stýrðum spurningum. Tökum sem dæmi: Við vorum að læra um Berlín. Við vorum m.a. búin að læra staðreyndirnar um sögu og landafræði Berlínar. Ég lét sérhvern nemanda fá lítinn miða með einni staðreynd. Þeir lærðu sína staðreynd og spurðu einhvern í bekknum um hana. Þeir gátu notað bæði beina spurningu og „veist þú...“ spurningu.

Berlín er 45 km í austur–vestur og 38 km, norður–suður
Berlín er skipt í 12 hverfi o.s.frv.

Í hve mörg hverfi er Berlín skipt? eða Veistu í hve mörg hverfi Berlín er skipt?

Þannig lærðu nemendur ekki bara staðreyndirnar, heldur málnotkunaratriðin, það að spyrja spurningar og nota rétta orðaröð.

Ég notaði líka stuttar sögur um líf Berlínarbúa. Sérhver nemandi fékk mismunandi texta, las og punktaði hjá sér, svo fór hann til einhvers, hlustaði á hann og punktaði hjá sér og sagði honum frá og hinn nemandinn punktaði hjá sér. Á spurningalistanum, þar sem nemendur punktuðu hjá sér, voru spurningar eins og:

Hvað heitir persónan? Hvað er hún gömul? Hvar og hvernig býr hún? Við hvað starfar hann/hún? Hvað gerir hann/hún í frítímanum sínum? Hverjar eru óskir hans / hennar fyrir framtíðina? Hvað er mikilvægt fyrir hann / hana í lífinu? Þetta finnst mér gott við hann/hana ... Þetta finnst mér ekki gott við hann / hana ...

Ég notaði ljósmyndir frá Berlín fyrir 1989 og frá samtímanum. Nemendur þurftu að bera myndirnar saman, lýsa þeim og bera saman andrúmsloftið með því að nota lýsingarorð sem við vorum að læra (líka stigbreytingu lýsingarorða). Þetta var hægt að vinna í hópum.

Ég notaði hópverkefni líka til að kenna og æfa nýtt málfræðiefni. Notaði hjálpartæki – spjöld sem ég bjó til sjálf og lét nemendur vinna í hópum skref fyrir skref eftir að hafa kynnt nýja efnið, eins og „sagnir með forsetningum.“

vor (Dat.) / warten

auf (Akk.) / denken

an (Akk.) / sich ärgern

über (Akk.) / Angst haben

vor Spinnen / Die Kinder warten...

auf ihre Eltern / Er denkt gern...

an seinen Aufenthalt in den USA / Die Lehrerin ärgert sich...

über die schlechten Noten / Sie hat Angst...

Ég skipti nemendum í hópa til að raða spjöldum sem eru eins og dóminó (spjöld sem ég bjó til). Það var alltaf fleiri en einn möguleiki að gera það. Nemendur kepptu um að ljúka fyrstir og gera það rétt.

Svo röðuðu þeir saman setningum og fengu að lokum spurningalista og spurðu hvert annað (eftir hverjum ertu að bíða?). Þeir spurðu alltaf einhvern annan og svöruðu einhverjum öðrum. Þeir notuðu sagnirnar oftast en tvisvar í sama tíma, án þess að verða leiðir á því.

Annað sem ég notaði einungis til að vekja umræður og örva munnlega tjáningu nemenda voru ljósmyndir eða teikningar, sem ég valdi sérstaklega úr listatímaritum, vegna þess að það var hægt að lesa eitthvað úr þeim og túlka þær. Stundum voru það auglýsingar. Tveir nemendur (eða þrír í stórum hópum) fengu eina slíka mynd og ræddu um hana: hvað er á bak við myndina, hvaða sögu segir hún? Svo lét ég myndirnar ganga á milli nemenda. Niðurstöðurnar voru fjölbreytilegar þar sem nemendur lásu mismunandi sögur úr myndunum.

Ég notaði líka teikningu, þar sem margt var að gerast og lét nemendur lýsa myndinni í smáatriðum og búa til smásögu. Þetta var hópverkefni og hóparnir fluttu munnlega sitt erindi. Í lok tímans lét ég nemendur skrifa söguna sína og afhenda.

Það síðasta sem mig langar að nefna eru stuttu auglýsingarnar sem ég notaði til þess að fá nemendur til þess að ræða saman. Ég notaði svipmyndir (snapshots) til þess að vekja umræðuna, t.d. mynd þar sem tveir englar eru að tala saman. Hvað er verndarengill, um hvað eru englarnir að tala, hvers vegna verndarenglar? 66% Þjóðverja trú á verndarengla, hvað um Íslendinga? Nemendur þurftu að búa til samtal milli englanna. Nemendur sömdu samtöl í pörum og fluttu samtölin sín. Svo sýndi ég þeim auglýsinguna og stoppaði áður en síðasta setningin kom, þeir þurftu

að íhuga, hvað er það sem engillinn segir, og fengu svo að heyra það. Þetta er Mercedes Benz auglýsing og einn af englunum er latur og hefur ekkert að gera af því að hann er að vernda Mercedes Benz bílstjóra.

Þetta eru fá dæmi um hvað hægt er að gera til þess að auka umræður í kennslu erlendra tungumála. Mér fannst öll verkefni ganga vel. Sumir nemendanna fengu tækifæri að sýna betri hliðar sínar. Tímarnir urðu líflegri, andrúmsloftið léttara. Nemendur lærðu betur sum erfið atriði og notuðu kunnáttu sína til að tjá sig á málinu sem þeir voru að læra. Hugmynd mín er að hafa ekki bara hugmyndabanka, heldur gagnabanka (með áhugaverðum ljósmyndum, teikningum, stuttmyndum, auglýsingum, textum o.s.frv.), sem allir kennarar geta gripið til og notað.

Að rýna til gagns

Ásdís Björk Pálmadóttir

Ég ákvað að þróa verkefni sem byggðist á jafningjamati og sjálfsmati í verklegri kennslu í hárgreiðslu.

Jafningjamatið fólst í því að nemendur dæmdu hver annan út frá þremur þáttum: Hvað var gott, hvað mátti betur fara og hvað ber að hafa í huga næst þegar verkþátturinn er unninn?

Aðferðinni má lýsa svo:

Það voru tveir nemendur saman sem dæmdu þriðja nemanda og svo koll af kolli í verklegum hluta. Áhersla var lögð á að rökstyðja prófdóminn.

Þegar allir nemendur höfðu metið, raðaði bekkurinn sér í kringum verkþáttinn og giskaði á einkunnina sem þeim fannst í fljótu bragði að viðkomandi ætti skilið að fá. Í þeim þætti kom okkur á óvart að yfirleitt skeikaði ekki nema 0,5–1 á lokaeinkunn sem var gefin. Svo hlustuðu þau á hvert annað fjalla um matið.

Þannig æfðust þau í að tala fyrir framan hvert annað, vera málefnaleg í gagnrýninni og sanngjörn.

Nemendurnir höfðu þetta að segja um jafningjamatið:

„Við fengum betri yfirsýn og skilning á því af hverju er ætlast af okkur í verkþættinum.“

„Við lærðum að setja okkur í spor annarra.“

„Við skiljum betur hvaða kunnáttu af verkþættinum kennarinn ætlast til þess að við kunnum við námsmatið. Dæmi um þetta er t.d. að við upprúll á permanenti þarf upprúllið að vera rétt, spólurnar að snúa rétt, pinnarnir að vera undir teygjunum, endapappírinn að hylja endana og svo framvegis.“

Nemendur voru látnir skila sjálfsmati í upphafi annar og spurningarnar sem lagðar voru fyrir þá voru eftirfarandi:

1. önn: „ Af hverju valdir þú hársnyrtinám?“

2. önn: „Hvernig gekk á fyrstu önninni og hvernig sérðu þig á annarri önninni? Hvað má betur fara? Hvað kom á óvart? Í hverju gekk þér best?“ Og svo framvegis.

Ég hafði bæði gagn og gaman af að vinna að þessu verkefni í góðum hópi kennara í vetur og það var fróðlegt að fylgjast með því sem aðrir kennarar voru að taka fyrir og þróa í sinni kennslu. Ég mun halda áfram að nota þetta námsmat og þróa það betur. Þetta nýttist bæði mér og nemendum mínum vel.

Hópvinna í STÆ 303

Ragnheiður Gunnarsdóttir

Þegar ég sá auglýsinguna um fund um þróunarstarf í FS fór ég bara af forvitni og til þess að sjá hvað væri í gangi í mínum skóla. Ég hafði ekkert sérstakt í huga sem ég ætlaði að gera. Eftir að hafa heyrt í hinum kennurunum og allar góðu hugmyndirnar ákvað ég að láta þetta vera mér hvatning til þess að gera eitthvað. Ég hef iðulega verið með hópvinnu þegar ég kenni stæ 143 og stæ 193 en ekki annars staðar nema í litlum mæli. Ég hef oft byrjað en svo hefur það alltaf runnið út í sandinn vegna þess að mér fannst aldrei vera tími fyrir það. Námsefnið mikið og það þarf að halda áfram.

Ég ákvað því núna að ég skyldi hafa hópvinnu einu sinni í viku í stæ 303 hópunum mínum (sem voru tveir) allar vikur þar sem ekki væru próf. Og að þessu sinni skyldi ég standa við það! Framkvæmdin var þannig að í síðasta tíma vikunnar tók ég 25–30 mínútur fyrir hópinnuna. Ég hafði þrjá til fjóra í hóp. Fyrst lét ég sætaröðina ráða

hópunum. Lét tvo snúa sér við að þeim sem sátu fyrir aftan þá og þar var kominn hópur. Seinna fór ég svo að telja í hópana þannig að það væru ekki alltaf þeir sömu saman.

Verkefnið var eitt eða tvö dæmi úr því sem nýbúið var að fara í. Allir í hópnum fengu verkefnablað sem reikna skyldi á. Fyrirmælin í upphafi voru að þau ættu að byrja á að kynna sig, tala saman og leysa verkefnin í sameiningu og að í lokin ættu allir að vera með sömu lausnir. Allir í hópnum fengju sömu einkunn. Enginn mætti skrifa upp eftir öðrum, þau yrðu að skilja það sem þau væru að gera og þau ættu að kenna hvert öðru.

Þegar allir í hópnum voru búnir að leysa verkefnið og allir komnir með sömu lausn sneri ég blöðunum við og ruglaði og tók eitt af handahófi. Ég fór síðan yfir þetta blað og allir í hópnum fengu einkunn fyrir það.

Nemendur voru yfirleitt ánægðir með hópvinnuna og sumir biðu eftir henni og spurðu kannski „verður ekki hópvinna á morgun?“ Ég held að þau hafi fengið aukinn skilning á efninu með hópvinnunni og var ánægð með árangurinn.

Hópvinnan sýndi mér stundum hvað sumir nemendur höfðu skilið lítið í því sem ég var nýbúin að sýna þeim upp á töflu og hélt að allir hefðu skilið. Það fór þó oftast svo að hóparnir fengu hátt fyrir hópvinnuna því að í sameiningu gátu þau oftast leyst dæmin. Stundum þurfti einstaka hópur smá vísbendingu frá kennara til þess að geta haldið áfram.

Að þessu sinni urðu hópverkefnin tíu. Ég er ákveðin í að halda áfram með hópvinnu í efri áföngum í stærðfræði og þróa hana eitthvað frekar.

Færnihópur 2012–2012

Ingigerður Sæmundsdóttir

Ég stýrði verkefni í fornámi skólaárið 2011–2012 þar sem hefðbundið nám var brotið upp.

Meginmarkmið:

Markmið með færnihópnum var að koma til móts við einstaklingana, vinna með áhugasvið þeirra og styrkleika. Einnig að nemendur finndu tilgang með náminu og liði vel í skólanum. Lögð var áhersla á persónulega þjónustu við nemendur og góð samskipti við foreldra.

Þátttakendur:

Sautján nemendur voru skráðir í námið haustið 2011. Nemendur voru allir fæddir árið 1995 og áttu það sameiginlegt að ná ekki tilsettum námsárangri úr grunnskóla til að komast inn á hefðbundnar námsbrautir.

Tveir nemendur fluttu til Reykjavíkur, ein hætti vegna barnsburðar, tveir nemendur hættu vegna annarra persónulegra ástæðna.

Lýsing verkefnis:

Lagt var upp með að nemendur fengju almenna menntun, mikið utanumhald, stuðning, einstaklingsmiðað nám og lögð yrði áhersla á samskipti og samstarf við foreldra og forráðamenn.

Þrír kennarar sáu um hópinn og kenndu m.a. upplýsingatækni, lífsleikni, íslensku, stærðfræði, siðfræði og sjálfsstyrkingu.

Stundatafla nemenda var þannig að allir nemendur voru saman í fyrstu tímunum á morgnana í Færni en fóru síðan í mismunandi valáfanga, allt eftir áhugasviði og hæfileikum hvers og eins. Dæmi um valáfanga; leiklist, dans, enska, suða, málmur, smíði, hárgreiðsla og myndlist.

Nemendur fóru á 1. önninni í áfanga sem þar sem lögð var áhersla á mismunandi hreyfingu og íþróttatengdar tómsundur. Nemendur héldu matardagbók og fengu kynningu og prófuðu ýmsar greinar.

Á vorönn fóru nokkrir nemendur sem áhuga höfðu í hefðbundna íþróttáfanga. Töluvert var unnið með umræðuaðferð, hópavinnu og einstaklingsverkefni. Nemendur héldu vikulega dagbók um líðan í skóla, verkefnavinnu og samskipti við nemendur og kennara.

Mat á verkefninu:

Verkefnið tókst ágætlega. Nemendur sem luku náminu voru ánægðir og höfðu m.a. á orði að þeim hefði aldrei fyrr liðið vel í skóla og hefðu aldrei lært svona mikið. Það kom fyrir að verkefni gengu ekki upp og þá þurfti að bregðast skjótt við og sníða verkefnið að nemendum. Kennarar lögðu sig fram við að sýna fagmennsku og persónulegan stuðning við nemendur.

Nemendurnir þroskuðust mikið á þessu ári, fengu aukið sjálfstraust og settu sér markmið.

Við teljum að svona vinna með nemendum þar sem lögð er áhersla á almennt nám sem tengist daglegu lífi og áhugasviði nemenda sé tilvalið fyrir þennan hóp.

Kennarar veittu foreldrum stuðningsviðtöl og faglega leiðsögn sem sneri að náminu.

Lokaorð:

Undirrituð er mjög þakklát fyrir að fá þann stuðning og tækifæri til að leiða þennan hóp nemenda í gegnum fyrsta árið í framhaldsskóla. Við lukum starfsárinu með matarboði þar sem nemendur elduðu sjálfir og sáu um að leggja á borð og borðuðu saman og nutu samvistanna. Það var ánægður hópur nemenda og kennara sem kvaddist eftir viðburðaríkt ár.

Við notuðum Moodle kennsluvefinn og stofnuðum lokaðan hóp á Facebook þar sem við söfnuðum greinum og myndbrotum sem okkur þótti áhugaverð og voru til umræðu í það sinn. Hópurinn ætlar að vera virkur á netinu og halda áfram að vera í sambandi.

Ég vona að fleiri nemendur fái tækifæri til að hefja sín fyrstu skref í framhaldsskóla á þessum nótum.

Breyttur nemendahópur, ólíkar væntingar, hvað er til ráða?

Ásta Katrín Helgadóttir og Anna Rögnvaldsdóttir

Próunarverkefni þetta sneri að breyttum námsháttum og breyttu starfsnámi nemenda á starfsbraut 1.

Hugmyndin kviknaði eftir heimsókn til Helsinki í Finnlandi í skóla er heitir Keskuspuisto. Við kusum að reyna af fremsta megni að nýta okkur hugmyndafræði þessa skóla og aðlaga að skólaumhverfi FS.

Í stuttu máli er skipulag náms í Keskuspuisto eftirfarandi :

A. Undirbúningur / fornám I (preparatory I)

Markmið að :

- ⊙ gefa innsýn í áframhaldandi námsmöguleika innan skólans,
- ⊙ kynna framboð mismunandi starfa og möguleika í atvinnulífinu.
- ⊙ styrkja þekkingu og færni sem krafist er til að ljúka framhaldsnámi í verklegum greinum sem felur í sér **starfsréttindi sem aðstoðarmenn í ákveðnum list og verkgreinum.**

B. Starfsréttindanáms - verk og listgreinar (Undanfari er fornám I)

3 ára nám sem skiptist í :

- ⊙ Kjarnagreinar (20 einingar) bóklegar
- ⊙ Verklegar greinar (90 einingar) þar af a.m.k. 20 einingar í vettvangsnám.
- ⊙ Valgreinar (10 einingar)

C. Undirbúningur II / fornám II (preparatory II)

Markmið að undirbúa nemendur :

- til beinnar þátttöku á vinnumarkaði
- sjálfstæðrar búsetu
- ákveðinnar félagsfærni.

Skólinn hefur til að mynda íbúðir til afnota þar sem markviss búsetuþjálfun fer fram.

Yfirfærsla og aðlögun að FS

Hugmyndir okkar voru eftirfarandi og tókst okkur að vinna á þennan máta með 1.árs nemendum á haustönn 2011.

- ⊙ Fyrsta önn/ ár á starfsbraut verði markviss undanfari frekara náms og byggja á eftirfarandi þáttum:
- ⊙ Námslegri og félagslegri aðlögun
- ⊙ Mat kennara á námslegri færni nemenda.
- ⊙ Greining á áhugasviði nemanda
- ⊙ Kynning á námsmöguleikum innan skólans
- ⊙ Kynning á vinnumarkaði og möguleika á störfum í samfélaginu.

Útfærsla hugmynda okkar um vísi að markvissu starfsréttindanámi í líkingu við finnska módelið náði ekki fram að ganga að þessu sinni og liggja þar ýmsar ástæður að baki.

Verkefnið sem slíkt hefur í raun verið mun lengur í gangi en í vetur, nokkuð hefur þokast í rétta átt, en margar hindranir eru enn til staðar til að verkefnið nái því markmiði sem við höfum sett okkur.

Baráttan við brottfallið

Hanna María Kristjánsdóttir

Starfendarannsókn framhaldsskólakennara á leiðum til að sporna við brottfalli nemenda

Ágrip

Meginspurningin í þessari rannsókn var: *Hvað get ég sem kennari gert til að draga úr brottfalli nemenda?* Rannsóknin er starfendarannsókn sem framkvæmd var á 14 vikna tímabili í lífsleiknikennslu fornámsnemenda í framhaldsskóla. Niðurstöðurnar byggja meðal annars á dagbókarfærslum kennara, samskiptum á Facebook (FB) síðu áfangans, verkefnum nemenda, brottfallstölum síðustu ára, viðtölum við nemendur, mati nemenda á kennslu, tengslakorti bekkjarins og samskiptum við forráðamenn og náms- og starfsráðgjafa.

Helstu niðurstöður voru þær að brottfall í áfanganum var minna en árin á undan, einn nemandi af þeim 21 sem hófu nám hætti. Vel tókst til við að byggja upp gott og traust samband á milli kennara og nemenda og höfðu samskipti á FB síðu áfangans þar mikið að segja. Ekki tókst að byggja upp þann bekkjaranda sem lagt hafði verið upp með, þrátt fyrir fjölbreyttar kennsluaðferðir sem eiga að geta hjálpað til við það, meðal annars vegna samskiptaerfiðleika innan bekkjarins. Það jók þó ekki á brottfall úr áfanganum. Gott samband á milli kennara og nemenda varð til þess að nemandi í mikilli brottfallshættu hélt áfram náminu í stað þess að gefast upp og hætta. Niðurstöður rannsóknarinnar eru þannig í samræmi við aðrar rannsóknar-niðurstöður sem sýna fram á að hægt er að draga úr brottfalli nemenda með jákvæðum samskiptum og góðu sambandi á milli kennara og nemenda.

Frekari upplýsingar um verkefni Hönnu má fá þegar meistararitgerð hennar sem fjallar um þessa rannsókn verður birt á [Skemmu](#), safni námsritgerða og rannsóknarrita, innan tíðar.

Engin/n fellur í LKN

Kolbrún Marelsdóttir

Pátttakendur: Nemendur í LKN 103 hópar 3,4 og 5. Kennari Kolbrún Marelsdóttir.

Fjöldi: 72 nemendur á aldrinum 16 ára til 27 ára.

Markmið:

- Að 96% (þ.e 3 nemendur) þeirra nemenda sem eru skráðir í LKN 103 þegar úrskráningu úr áföngum lýkur ljúki áfanganum.
- Að þeir nemendur sem skráðir eru í áfangann þegar úrskráningu lýkur skili öllum verkefnum sem fram koma í kennsluáætlun.
- Að nemendur uppfylli mætingarfyrirkomulag sem fram kemur í kennsluáætlun.
- Að enginn nemandi falli.

Hvernig:

- Hringja í nemendur sem ekki mæta og fá skýringu.
- Þjóða fram aðstoð í stoð við vinnu verkefna.
- Þjóða fleiri leiðir og aðferðir við skil verkefna.
- Senda póst á námsráðgjafa strax þegar komin eru 4 óskilgreind skróp.
- Tala við nemendur einslega þegar þau eru komin með 2 skróp.
- Vera með virka facebook síðu.
- Benda námsráðgjafa á nemendur sem eru sérstakir og blanda ekki geði við aðra.
- Benda námsráðgjafa á nemendur sem eru með kvíða og aðra vanlíðan.

Aðferð

- Í lok hverrar viku skoða ég viðveru.
- Í lok hvers tíma fer ég yfir hverjir mættu ekki og af hverju.
- Verð með sjálfsmat eftir unnin verkefni.
- Set inn verkefnaskil á Facebook.
- Er í samskiptum við nemendur inn á Facebook bæði hvað varðar útskýringar á verkefnum og hvet þau til að vinna og skila verkefnum.
- Einstaklingsviðtöl ef verkefni eru ekki að skila sér.

- Hef samband við aðstandendur ef nemandi eru undir 18 ára aldri.

Árangur af verkefninu var að það voru fimm sem féllu, ég tel að ef ég hefði ekki verið með svona mikla eftirfylgni eins og fram kemur hér að ofan hefðu a.m.k. 17 fallið. Í annarri viku semja nemendur persónusögu en það er saga nemandans frá fæðingu til dagsins í dag, þannig kynnist ég nemandanum betur og aðstæðum hans. Strax í annarri viku sá ég hverjir væru líklegir til að detta út og fór strax að vinna með þeim með einstaklingsviðtölum og aðstoðaði þá við verkefnaskil og vinnu. Ég stofnaði Facebook síðu sem var frekar virk, minnti á verkefnaskil og setti inn áhugaverðar greinar og umfjöllunarefni sem voru í gangi í þjóðfélaginu á þeim tíma. Ég hvatti þau á FB til að skila og minnti þau á skil og spjallaði við þau um lífið og tilveruna og hvatti þau áfram. Foreldrar og ömmur höfðu samband í gegnum FB og það var mjög gott. Nemendur notuðu FB til að tala um líðan sína og held ég að það hafi hjálpað þeim nokkuð.

Mikill tími fór hjá mér í að vera nemendum innar handar við verkefnaskil og verkefnavinnu. Einnig aðstoðaði ég þau við að leita sér hjálpar við ýmsum vandamálum sem þau stóðu frammi fyrir og var hindrun fyrir þau í náminu. Ég fór t.d í viðtal með einni til áfengisráðgjafa og annarri í viðtal vegna átröskunnar. Ég var með sjálfsmat á miðri önn og í lok annar þar sem hópurinn mat sjálfan sig og kennarann og kom það mjög vel út. Nemendur voru mjög ánægðir og það skapaðist samkennd þar sem þau voru að aðstoða hvert annað við að mæta í tíma og að vinna verkefni og var mjög gaman að fylgjast með því. Það sem ég tók eftir var að nemendur voru glaðir og þeim þótti gott að hafa svona mikið aðhald og einn sagði „af hverju skiptir það þig svona miklu máli að ég nái og vinni verkefni mín“. Auðvitað fór mikill tími í þetta og fóru flestar fríminútur hjá mér og stoðtímar og jafnvel matartímar í að aðstoða og ræða við nemendur.

Ég tel að þetta sé góð aðferð til að koma í veg fyrir brottfall og einnig til að hafa glaða nemendur því það er greinilegt að nemendum finnst gott að kennurum sé annt um velferð þeirra. Fyrir mig sem kennara er þetta auðvitað aukavinna og meira álag en gott að uppskera vel. Það er kannski ókostur að tengjast nemendum of mikið. Ég er allavega mjög sátt eftir veturinn og stefni ótrauð á að gera þetta enn betur næsta vetur.

Forhugmyndir-verklegar æfingar

Guðmundur Grétar Karlsson

Gerð var tilraun í áfanganum CSI 103 sem er þverfaglegur raungreináfangi. Gerð var starfendarannsókn:

Rannsóknarspurningin mín var svona:

Er hægt að tengja betur saman daglegt líf nemenda við viðfangsefnið/fræðin með það að markmiði að þeir nái betri skilningi á því sem þeir eru að fást við í náminu?

Til að athuga þetta er hugmyndin að áður en farið er í ákveðin fræði fái nemendur grunnspurningar sem þeir svara einir og í pörum. Í þessum spurningum verður reynt að draga fram forhugmyndir nemenda. Því næst myndi fara fram verkleg æfing þar sem nemendur fást við „hands on“ verkefni, fá að gera eða skapa eitthvað sjálfir. Eftir verklegu æfinguna verður farið í fræðin og vonandi eru nemendur þá orðnir forvitnari og móttækilegri en ella um hvað þarna átti sér stað. Þar á eftir fá þeir aftur sömu spurningar og í byrjun og þá undir heitinu. Hvað finnst þér núna? Þá er reynt að ná fram hvort að afstaða þeirra hefur eitthvað breyst í millitíðinni?

Gerðar voru tvær æfingar, send var könnun á nemendur að henni lokinni og svo notaði ég samkennara minn sem rannsóknarvin.

Í upphafi hafði ég ekki gert ráð fyrir námsmarkmiðum í þessari rannsókn en á seinni stigum ákvað ég að setja þau líka inn því þau hjálpuðu til við að halda nemendum á tánnum. Ég þurfti að bregðast við ákveðnum vanda sem fólst í að sumir nemendur voru áhugalausir og ekki með hugann við það sem þeir voru að gera. Það að setja námsmarkmiðin upp í byrjun og í lokin virtist koma vel út. Nemendur voru betur áttaðir og einbeittari í því sem þeir voru að gera að mínu mati og styðja rannsóknir vel þessa hugmynd að halda námsmarkmiðum að nemendum.

Nemendur og rannsóknarvinur eru sammála um að velta fyrir sér ákveðnum hlutum í byrjun sé góður inngangur og að nemendur séu betur tilbúnir í viðfangsefnið fyrir vikið. Það kom líka vel út að velta fyrir sér upphafsspurningunni í lokin. Það gaf færi á að endurhugsa upphaflegar hugmyndir og bæta við nýrri þekkingu. Það sem mér persónulega fannst koma best út var þegar nemendur fóru í verklega þáttinn á undan

fræðilega þættinum (Activity Before Concept). Nemendum virtist líka þetta vel, vissu betur um hvað var verið að tala um í fræðilega þættinum og náðu betur utan um hugtökin og það sem var að gerast. Þessi hugmyndafræði, að gera verklegt á undan fræðilega þættinum er að breiðast hægt út meðal raungreinakennara vestanhafs en það þurfa fleiri að taka af skarið og fara að vinna í þessum anda. Með því að gera þetta á þennan hátt þá tel ég að við getum búið til nemendur sem eru forvitnir og skapandi í eðli sínu, eitthvað sem menn eru sammála að séu mikilvægir eiginleikar á 21. öldinni

Varðandi rannsóknarspurninga sem lagt var upp með í upphafi:

Er hægt að tengja betur saman daglegt líf nemenda við viðfangsefnið/fræðin með það að markmiði að þau nái betri skilningi á því sem þau eru að fást við í náminu?

Ég tel að vel hafi tekist til með það. Eftir á að hyggja voru þetta kannski ekki betri æfingar til að tengja beint inn í hversdagslíf nemenda en þeir fengu þó að máta sig við fyrirbærin, setja fram tilgátu og prófa sig áfram í verklegri æfingu. Ég tel út frá niðurstöðu rannsóknarinnar að það hafi haft mikið að segja í sambandi við betri skilning.

Í framhaldinu hef ég áhuga á að vinna áfram með það sem gert var í þessari rannsókn, það er að velta fyrir sér forhugmyndunum, námsmarkmiðunum og „activity before concept.“ Einnig að bæta við það lausnaleytnámi (problem based learning) þar sem nemendur þyrftu í lok hvers kafla að vinna að stóru verkefni sem reyndi á fræðin, verklegu þekkinguna og samvinnuhæfileika. Dæmi um slíkt væri að fjalla um efnafræði CSI 103 í sjö til átta svipuðum æfingum og gerðar voru hér í þessari rannsókn. Lokaverkefnið úr þeim kafla væri svo að búa til, sem hópur, glæp þar sem þyrftu að vera útskýrð fræði og aðferðir við lausn glæpsins ásamt fleiri þáttum. Það er markmið fyrir næsta vetur að vinna með þessi atriði og nú held ég sé bara spurning að halda ótrauður áfram að rannsaka hvernig breytingarnar ganga með verkfærum starfendarannsókna.

Ný tölvubraut

Hildur Skúladóttir og Rósa Guðmundsdóttir

Hildur og Rósa unnu að því í vetur að búa til nýtt námskipulag fyrir tölvufræðibrautir skólans. Breytingarnar eru til þess fallnar að koma betur til móts við kröfur nútímans í þessum greinum. Í viðauka 1 má finna bækling sem þær unnu að til að kynna nýjar námsleiðir í tölvudeildinni.

Lokaorð

Eins og sjá má af skýrslum kennara og annarra starfsmanna eru verkefnin sem ráðist var í afar fjölbreytt. Mat þeirra er einnig að flest þeirra hafi gefist vel og skilað tilætluðum árangri.

Mat ráðgjafa er að mjög vel megi una við niðurstöður þessa verkefnis. Vel er til fundið að hefja verkefni af þessu tagi með því að óska eftir sjálfboðaliðum. Í niðurstöðum kennir margra grasa. Athygli vekur að mörg verkefnanna snerta sérkennslu og stoðþjónustu og þar er um margt gengið lengra í átt til nýbreytni en í hinum verkefnunum. Flest verkefnanna beinast að því að virkja nemendur, gera námið áhugaverðara og merkingarbærara.

Einnig er áhugavert að sjá þann metnað sem lagður hefur verið í mörg verkefnanna. Sú tilraun sem verið er að gera með tölvuherma er líkleg til að verða öðrum skólum til eftirbreytni og mikilvægt að kynna þetta verkefni sem víðast. Þá er athyglisvert að sjá hversu margir setja sér það markmið að þróa efni eða starfshætti sem eiga erindi út fyrir skólann. Þar má nefna sem dæmi tilfærsluáætlunina sem Þórunn Svava Róbertsdóttir vann.

Mat kennsluteymisins er að nokkuð vel hafi til tekist fyrsta skólaárið. Mun faglegri umræða hefur verið meðal kennara nú á þessu skólaári en verið hefur. Við teljum að nauðsynlegt sé fyrir kennara að hafa þessa umgjörð sem svona skólaþróunarverkefni veitir. Það að hittast reglulega og ræða málin hjálpar mörgum í sínum verkefnum. Það að heyra um verkefni sem aðrir eru að vinna að getur gefið öðrum þáttakendum hugmyndir, styrk og verið þeim leiðbeinandi hvernig þeir geta bætt og þróað sína kennslu.

Um 20 manna hópur vann að þróunarverkefnum á þessu skólaári. Það væri ánægjulegt að fleiri kennarar og stjórnendur við skólann sæu sér hag í því að taka þátt í þróunarverkefninu á næsta skólaári. Markmið kennsluteymis verður að reyna að fjölga í hópnum og þá aðallega almennum bóknámskennurum.

Mat aðstoðarskólameistara FS, Kristjáns Ásmundssonar:

Það er mitt mat að þetta skólaþróunarverkefni hafi gert góða hluti fyrir skólann. Þeir kennarar sem eru þátttakendur í því eru að skoða sína kennslu og umræður um þetta smita út til annarra kennara og á þannig sinn þátt í að auka faglega umræðu í skólanum. Þannig má segja um leið að það er ekki bara gagnlegt fyrir kennarana sjálfa sem taka þátt í því, heldur hvetur það líka aðra kennara til þess að prófa þessa hluti í sinni kennslu. Þetta og fyrirlestrarnir sem hafa verið eru því sem vítamín fyrir skólastarfið hér. Auk þess eru þarna mörg nýstárleg verkefni í gangi sem gaman var að heyra af. Ég vona bara að framhaldið verði ekki síðra.

Viðauki I

Tölvupjónustubraut 2. ára starfsnám

MEÐAL KENNSLUGREINA

- UPPSETNING FORRITA
- HEIMASÍÐUGERÐ OG VIÐHALD
- NETKERFI
- UPPLÝSINGATÆKNI
- TÖLVUPPSETNINGAR
- BILANAGREIÐING

Fjölbrautaskóli Suðurnesja

Tölvufræðibraut 111

Fjölbrautaskóli Suðurnesja

Fjölbrautaskóli Suðurnesja
Sunnubraut 36
Reykjanesbær
Sími 421 3300
www.fss.is

Tölvufræðibraut 111 einingar

KENNT EFTIR NÝRRI NÁMSKRÁ

Námsbrautin stuðlar að því að nemendur fái góða og hangrýta undirstöðubekkingu á sem flestum sviðum tölvutækninnar. Nemendur sem kjósa að halda áfram og búa sig undir framhaldsnám á háskólastigi geta lokið viðbótamámi til stúdentsprófs. Nám af tölvubraut veitir ekki lögvernduð starfsréttindi.

UPPFÆRÐ NÁMSBRAUT

- FORRITUN
- VEFSÍÐUHÖNNUN
- TÖLVUTÆKNI
- GAGNASAFNSFRÆÐI
- NETFRÆÐI
- WINDOWS SERVER
- LINUX
- KERFISUMSJÓN
- LEIKJAFORRITUN

7 anna nám

DÆMI UM NÁMSFRAMVINDU

